

ZPRÁVODAJ

53. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ POŘÁDANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1983
NA POČEST 35. VÝROČÍ VÍTĚZNÉHO ÚNORA A LIDOVÝCH MILICÍ.

Nemohli chybět

I když je letošní Jiráskův Hronov „jen“ národní přehlídkou amatérských divadelních souborů, nemohou zde chybět odborníci, publicisté či ochotníci ze Slovenska. A tak mezi pravidelnými hosty jednotlivých představení jsou dr. Vladimír Blaho, pracovník MK SSR, doc. dr. Marián Mikola, prorektor Vysoké školy múzických umění v Bratislavě a Olga Lichardová, nositelka státního vyznamenání Za vynikající práci, která v Hronově zastupuje Osvetový ústav Bratislava.

Zasedli v hledišti

Kromě slovenských přátel usedli včera v hledišti sokolovny ve Žďárkách a v Jiráskova divadle další hosté: Jiřina Gabrielová, pracovnice MK ČR; RSDr. Luboš Míl, tajemník OV KSČ v Náchodě; Josef Vlček, pracovník KV KSČ v Hradci Králové; RSDr. Zdeněk Košťanec, místopředseda ONV v Náchodě a další.

NAŠE RECENZE

KUŘE NA ROŽNI

Včerejší den ve Žďárkách patřil Divadelnímu studiu D 3 z Karlových Varů a jejich inscenaci Potužilova přepisu Šotolova románu Kuře na rožni.

Přitažlivé téma člověka v jisté konkrétní situaci, pozvolná drceného tíhou doby a událostí

Jako reprezentanta slovenského amatérského divadla na letošní národní přehlídce vybral Osvetový ústav v Bratislavě divadelní soubor z Liptovského Hrádku, který zítra večer a v sobotu odpoledne uvede v Jiráskově divadle hru „Plné vrec-ká peňazí“.

až k smrti je naplněno v románu hlubokou filozofií, svérázným humorem a krásným básnickým jazykem. Potužilův přepis vyšel z poetiky jeho divadla: je jakýmsi libretem v rovinné literatury, nenařazujícím

Dokončení na str. 2

ANEBDIVADLO

Patří letos mezi nováčky ná JH. A tak jsme požádali vedoucího souboru Milana Schejbala, aby nám řekl o souboru něco víc. — Anebdivadlo patří k nejmladším pražským amatérským souborům. Od 1. 1. 1977 pracuje při Obvodním kulturním domě v Praze 3. V sezóně 1978-79 se obsazení souboru postupně stabilizovalo, od té doby soubor pracuje pod současným uměleckým vedením i pod nynějším názvem. — Jste „tradiční nebo „netradiční“ soubor? — Z toho, že hrajeme ve Žďárkách, je vlastně jasné, že představujeme soubor spíše studiového typu. Snažíme se hledat nové cesty, i třeba za cenu případných neúspěchů.

Dokončení na str. 4

NAŠE RECENZE

Helenka je ráda

Divadelní studio DOSTAVNÍK ZK ROH Železničářů Přerov — V + W: Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk (komedie podle Labiche a Martina)

Sáhnout po jakékoliv hře z repertoáru Osvobozeného divadla je vždycky pro inscenátory oříšek. Přes veškerý divácký úspěch nelze nevidět, že inscenace přerovského souboru měla značné nedostatky. Připomeňme, že původní Labichova a Martinova hra dnes upadla v podstatě do hlubokého zapomnění a že Slaměný klobouk vlastně existuje pouze díky adaptaci V + W. Přerovští tuto adaptaci protagonistů Osvobozeného divadla pojali po svém, a provedli tak vlastně „úpravu úpravy“. A tady začíná první (a da-

lo by se říci i nejvážnější) problém jejich představení. K čemu totiž přerovská úprava směřuje? Ponechává sice základní výběr situací tak, jak jej vytvořili V + W, ale zcela necitlivě si vynucuje prostor pro uvedení co největšího počtu písní J. Ježka, jež jsou na jevišti přiváděny v podstatě velmi jednoduchým, mnohdy naivním či trapným způsobem prostřednictvím verbálních záminek. Vlastně se tak dostáváme až k jakési hitparádě písní J. Ježka, která je navlečena na dílčí situace Slaměného klobouku. Z hlediska uměleckého tvaru je tato skutečnost více než problematická, zdá se až jakoby se vlastně nedalo hovořit o divadelním provedení, ale o volné kompozici, ve které je dovoleno doslova vše. A umělecká práce se přece kromě jiného vyznačuje právě maximální soustředěností na otázky výběru používaných prostředků, a nápadů, gagů, slovních hříček atd. Jestliže je zde v podstatě ponechána volná ruka, jestliže zde tento výběr není prováděn z hlediska nějakého uměleckého řádu, pak sku-

Dokončení na str. 3

DNEŠNÍ PROGRAM 53. JH

7.30 Výlet po stopách MAJ
9.00 Pohovor odborné komise s DS Přerov, Karlovy Vary
9.00 Diskusní kluby
13.30 Schůze OS
15.00 DS Přerov - Slaměný klobouk
16.30 DS Praha - Adam Stvořitel
18.30 Vítání DS Gottwaldov a Lipt. Hrádek
19.30 DS Praha - Adam Stvořitel
21.00 Taneční zábava
21.15 Film: Radúz a Mahulena
21.30 Beseda s DS Praha

náměstí (sraz)
Klub JD
ZŠ
Klub JD
JD
Žďárky
schodiště JD
Žďárky
Slavie
park AJ
Klub JD

6/83

STŘÍPKY ze zákulisí

PĚTATŘICÁTNIK

LÁDA LHOTA patří nerozlučně k historii Jiráskových Hronovů, vždyť v loňském roce oslavil svůj jubilejní padesátý ročník ještě coby Lízal v Maryšes čelákovického souboru. Letos však slaví další výročí, tentokrát jako nezbytný organizátor vítání souborů, které vítá na schodišti Jiráskova divadla už pětatřicet let.

● ●

KOMISE V TERÉNU

Tak by se nechalo nazvat výjezdní zasedání kulturní komise ONV v Náchodě, jejíž členové pod vedením předsedkyně PhDr. Marty Horníkové zvládli dopoledne v Jiráskově divadle svůj pracovní program a odpoledne a večer zavítali do sokolovny ve Žďárkách a Jiráskova divadla už jako pozorní diváci.

● ●

ERBENŮV ŽEBRÁK 1983

V rámci festivalu ZUČ a oslav Roku českého divadla bude pořádána krajská přehlídka divadelní klasiky v Žebráku ve dvou zářijových víkendech. Přehlídku zahájí ve čtvrtek 8. září divadelní soubor Žebrák se hrou Svátba pod deštníky. V pátek 9. září sehraje DS Mladá Boleslav Sluhu dvou pánů a v sobotu 10. září DS Mělník Hrátky s čertem. První víkend ukončí DS Poděbrady v neděli 11. 9. hrou Zvon.

V dalším víkendu ve čtvrtek 22. září bude pokračovat přehlídka hrou DS Kralupy Její pastorkyňa. V pátek 23. září DS Bystřice u Benešova sehraje Radúze a Mahulenu. V sobotu 24. září bude uskutečněno představení pro děti — Jak rozesmát princeznu v podání DS Libice. Večer pak tu sehraje DS Dolní Kralovice Lucernu a přehlídku uzavírá v neděli 25. září DS Vysoká Libeň hrou Měšťáci.

● ●

NA PLNĚ OBRÁTKY

Jiráskův Hronov nabírá dech. Možná se někomu zdálo letošní tempo příliš pozvolné, ale to byl skutečně jenom „klid před bouří“. V úterý to propuklo naplno. Jak uspokojit zájem o představení vodňanské Šupiny, jak stihnout alespoň jedním okem množství akcí a atrakcí letošního JH. Vedle toho běžel i hojně navštěvovaný program — posluchači FF UK hovořili „k lidu“ na téma Jiráskovy Lucerny. A v divadle v Hronově se promítaly obrázky z historie rekonstrukce ND v Praze, doplněné o zasvěcenou přednášku ing. A. Skotáka. Díky za ni. Co zajímavého se zde člověk dozvěděl. A jak si každý uvědomil, že přestavba Národního divadla si vyžádala nejenom vzepětí a čas pracovníků na stavbě, ale že si vyžádala i nezměrné pracovní úsilí. Třeba na úkor rodiny. Aby nikdo nemohl doma „mlátit pskem“, že to byl právě on, kdo nepomohl.

Gottwaldovský divadelní soubor OKS a LŠU není na Jiráskových Hronovech žádným nováčkem. Letos pod režijním vedením Antonína Navrátila nastudovali členové souboru hru Milana Calábka Krásná Františka.

NAŠE RECENZE

KUŘE NA ROŽNI

Dokončení ze str. 1

dramatické jednání a je jen velmi těžko přenosný. Karlovarský soubor, dá se říci, ctil až příliš slovo a Potužilův přepis. Lady lze patrně hledat kořeny některých problémů inscenace.

Základní myšlenka inscenace je čitelná a téma divákoví sděluje, nicméně činí tak právě v rovině literatury, bez snahy převést tuto literaturu v základní specifiku divadla, to jest v divadelní jednání, kde by postavy svým slovním i mimoslovním jednáním na sebe vzájemně působily. Výsledkem tak není divadlo v pravém slova smyslu, ale oscilace mezi divadlem poezie a jen řídkým dialogem a divadelním jednáním.

Sledujeme uspořádaný, učesaný (ve složce scénografické víc dekorativní než funkční) tvar, který působí jako přísně racionální konstrukce, inteligentně vymyšlená, s řadou náznaků a pokusů o stylizaci, metaforu a jakousi nápodobou divadelního jednání (protože o skutečné dramatické jednání nejde, jak už bylo řečeno). Tomuto tvaru však chybí iracionální, smyslo-

vý náboj. Tím se stává, že ačkoliv divák se zájmem (který pro délku a řadu epických pasáží posléze opadá) sleduje, co je mu předkládáno s nejpříjemnější snahou o plnost výpovědi, nic méně to všechno sleduje bez vnitřní účasti, jakoby přes sklo. Jen v některých okamžicích jakoby přskočila jiskřička k divákovi — tam, kde je inscenace divadelní specifikou nejblíže (například ve scénách Matěje s Barborou, ale i s Bohem), tam kde se kvalitní herecký potenciál, kterým tento soubor oplývá, mohl nejlépe projevit.

Za zvláštní zmínku stojí ucelený a fundovaný výkon Jiřího Hnilíčky v titulní roli, ale i kolektivita souboru, která mu tento výkon svojí spoluprací pomohla odvést. Pokud jde o rovinu loutek, lze ji klasifikovat více jako ilustraci, užívání loutek jako zástupných rekvizit, nikoliv jako pokus vytvořit dramatické postavy.

Přes všechny připomínky je však nutné ocenit upřímnou snahu o hledání nových kvalit pro soubor samotný i pro možnosti amatérského divadla.

Příjemné pocity

Letošní Hronov mně dává docela příjemné pocity. Nejen z předvedených inscenací, ale i z práce v klubech, z otevřených a upřímných diskusí na klubových setkáních. A dokonce je letos i čas na tyto diskuse proti minulému roku, kdy jeden den se musela probrat tři představení. — Myslím, že velmi prospěla i změna ve vedení odborné části JH, které „nastolilo“ pevný řád bez nervozity, výkyvů a změn obvyklých v minulých ročnících. — Nesmírně prospěl dobré atmosféře už samotný začátek, moment, kdy návštěvníci přijíždějí a vyřizují běžné formality s ubytováním, vstupenkami apod. — Za minutu vyřízené ubytování i vstupenky, s nevšední ochotou i znalostí potřeb stálých návštěvníků, to je přece hezký vstup do takové akce. Bez loňských nervů a hlavně nepochopení smyslu a významu Hronova. Letos jsme se necítili v pozici movitých konzumentů Čedoku, kteří jsou manipulováni při cestách do Egypta či na Ceylon, ale v pozici přátel a fandů amatérského divadla, kteří jedou do Hronova mezi své, setkají se s přáteli a snaží se poučit v další své divadelní činnosti. — Díky tedy nejen děvčatům i mužům v informační kanceláři, díky organizačnímu štábu za to, že — jistě s obtížemi — probojoval obvyklou plně odpovídající formu výše uvedených organizačních záležitostí. Probojoval ji tak, že letos se opět cítíme všichni doopravdy jako U nás. J. Šindelář

ROZHOVOR S PŘEDSEDOU SČDO DR. MILANEM KYŠKOU

ROK ČESKÉHO DIVADLA

Rok českého divadla překročil svou polovinu. Zeptali jsme se dr. Milana Kyšky, předsedy SČDO, jak jsme my ochotníci přispěli k této významné akci.

„S přípravami k Roku českého divadla jsme začínali se značným předstihem, neboť jsme si plně uvědomovali význam této akce. V loňském roce probíhala dramaturgická porada pro soubory, abychom v úzké spolupráci s profesionály a celou řadou odborníků usnadnili souborům výběr titulů pro letošní rok.

Ústřední výbor SČDO vyhlásil ve spolupráci s ÚV Svazu českých fotografů soutěž v oblasti divadelní fotografie. Čtli jsme především pozvednout úroveň divadelní fotografie z pouhé reportáže a dodat jí estetickou hodnotu. I když jsme očekávali

větší počet přihlášených fotografií, bylo vyhodnoceno čtyřicet exponátů, z nichž jsme sestavili putovní výstavu, instalovanou postupně v Hlinsku a v Želči u Tábora. Počítáme i s dalšími reprízami na amatérských divadelních soutěžích a přehlídkách. Soutěž budeme opakovat i v dalších ročnících a doufáme, že se nám podaří její zámer a poslání postupně naplnit.

V letošním roce jsme vyhlásili soutěž členských souborů v uvádění jednoaktových her. Zúčastnilo se jí celkem 18 souborů s 23 jednoaktovkami, z nichž čtyři byly vybrány na ná-

rodní přehlídku, která proběhla velmi úspěšně koncem května v Želči u Tábora.

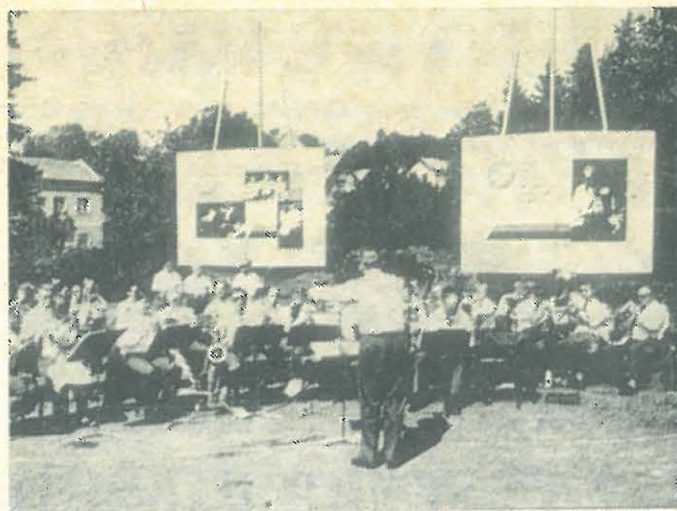
K roku českého divadla byla

letos orientována i soutěž v divadelních monologiích a dialogích „O pohárek SČDO“, jejíž vyvrcholení probíhá již tradičně v Hlinsku.

V letošním roce, kdy vrcholí přípravy na znovuvytvoření Národního divadla, prohlubuje se i aktivita ochotníků, kteří pracovali na rekonstrukci přes dvacet tisíc brigádnických hodin. Ani po zahájení provozu v nové budově však nehodláme složit ruce do klína. Čeká nás další radostná práce při opravách Tylova divadla. Odměnou
Dokončení na str 4

Pro příště!

Protože se i letos vyskytly požadavky na setkání či schůze nejrůznějšího druhu (mimo oficiální setkání přátel v restauracích), bylo pro příští 54. JH rozhodnuto, že o konání zmíněných akcí musí být v dostatečném časovém předstihu vyrozuměn organizační štáb, aby mohly být tyto akce zařazeny do oficiálního programu Jiráskova Hronova. V žádosti bude třeba uvést svolávající orgán nebo instituci (např. KKS, odbočka SČDO apod.), téma jednání a osobu, odpovědnou za celou akci. Jen v takovém případě ji zařadí organizační štáb do programu a bude možno o ní informovat i v našem Zpravodaji.

V rámci mimodivadelních programů se Jiráskových sadech i jinde vystřídala i řada předních hudebních souborů z náchodského okresu. Patří mezi ně rozhodně i dechový orchestr SZK ROH Náchod, který letos vystoupil při slavnostním zahájení 53. Jiráskova Hronova.

NAŠE RECENZE

HELENKA JE RÁDA

Dokončení ze str. 1

tečně můžeme hovořit pouze o více či méně vkusných výstupech, dialozích. Sami V + W cítili nutnost vnést do původního textu novou kvalitu, která by se stala jakýmsi základním principem, na kterém je text (a pochopitelně pak i inscenace samotná) vystavěn. Zvolili jako východisko rok 1900 a svůj vztah k tomuto datu. Přerovští (přestože i v jejich inscenaci se 1900 objevuje - viz letopočet nad zavěšeným kloboukem) se tomuto principu vzdalují, vlast-

ně ho vůbec nerespektují, ani nenahrazují principem jiným.

Absence základního názoru proč a jak tuto hru inscenovat a hrát se nutně promítá do všech složek - popisné, jednoduché choreografie, která připomíná spíše spartakiádní prostná (i když by se našly některé slušně provedené nápady jako např. Stonožka, sbor duchů atd.), ilustrativně pojedená dekorace se zbytečnými barvotiskovými prvky a stereotypní práci s jevištními paravanými atd. Promítá se nakonec i do jisté ornamentální péče o nepodstatné de-

taily (neúnavně dlouhý nástup souboru v expozici, dvanáctiminutová děkovačka, slídová sluneční stínítka, atd.)

Kolektivní herecká práce svědčí o jistých zkušenostech souboru, jednotlivé výkony však nepřevyšují průměr (jaká je funkce a postavení „diskžokeje“ na předscéně?). Takže suma sumárum největší hodnota přerovské inscenace bude patrně v jistém nasazení, se kterým herci přistupují k rolím, v dobově zvládnutém temporytmu, kvalitním playbacku a vcelku slušném hudebním nastudování.

Adam Stvořitel

Nebudu mluvit za sebe samu; vždyť — jaká hanba! — na provedení „Adama Stvořitele“ ani na jevištní úspěch hry se sotva pamatuji. Nebyla jsem při něm vůbec.

Hra těch dvou měla, pokud se pamatuji, sotva zdvořilý úspěch u obecnosti i u kritiky; ostatně ty úspěchy v cizině spíš dráždily a podněcovaly k výpadům ještě ostřejším. Vždyť — tak se psalo i mluvilo — byly hry Karlovy i společné psány nikoliv pro národ, ale obmyslně a především vystrojeny pro export do světa. Uznat a pochválit takové dílo jako burčující a dobré? Jak by to bylo levné! Ó, my se tak lehce nedáme, jsme mladí a noví, v ústech heslo: „Co je české, to je hezké“ a šňupky odjinud o to víc dráždily a podněcovaly naše sklony, z nichž jeden je hlavní: závislé bořitelství. Proto také tolik výhrad v tisku, samá „ale“ a „avšak“ a bůhvíco ještě; ne, ta dokonalá syntéza a práce obou bratrů neobstála a dožila se jen poměrně mála repríz, než zapadla možná navždycky.

Stoický Josef tehdy jen pokrčil rameny, šel malovat a společnému neúspěchu se smál. Karel, dotčen hlouběji, řekl své budoucí ženě: „Už jsme se s Pepčou rozhodli, že necháme divadla a nebudeme pro ně psát. Ani já sám, ani společně. Myslím, že myšlenkové své práce přetěžujeme a překročili a přechytračili jsme i „Adama Stvořitele“. Na taková sousta by musel národ teprve dorůstat.“

Tenkrát si zvolili svůj vlastní bližňácký pohřeb a odbyli ho bez sebelitujících řečí a bengálu. I bez toho udělali mnoho věcí, které jejich jména proslavily po světě. Od té doby se už jméno bratrů Čapků společně v literatuře neobjevilo. Od jejich rozchodu uplynulo tolik doby, a přece se ráda vracím k jejich poslední hře, ve které ti dva žongléři pohazují tak lehce svými duchaplnými nápady a jíz

dali blasfemické označení „komedie“. Jsou v ní oba cele obsazení s velkou marnotratností svých duší! Mne osobně by bolelo vynechat z ní jediné slovíčko.

A ještě v jednom díle jsou obsazení oba dva rovnoměrně, v Zahradníkově roku. Neboť v této jedinečné, podivuhodné knize není Josef pouhým ilustrátorem, nýbrž přímo a stejně půvabně spoluvypráví kresbou to, co Karel vypráví slovem.

Každý z nich sledoval pak už jen svou vlastní cestu, ale vždycky souřadně, kdykoli šlo o boj za myšlenku, která byla oběma drahá.

Zklamání nepůsobilo na ně jako mor a dorážení kritiků spíš jen humorně, jako nesmyslné kroužení vos.

Kde je ten šťastný svět a věk, kdy po všem hořkém, co sklízeli tehdy, chtělo se jim tak bohatě tvořit dál, i když každému po svém a sám?

Helena Čapková:
Moji milí bratři (úryvek)

HUMOR

před i za oponou

LAVINA SMÍCHU Z GALERIE

K. H. Hilar režíroval hru bratrů Čapků Adam Stvořitel. Hra má, jak známo, poměrně velké obsazení. Jaroslav Vojta proto vystupoval ve dvou rolích. Jednou z nich byl také hlas Hospodínův. Několikrát se zkoušelo, odkud by se ten hlas nesl nejlépe. Vybírala se různá místa, ale Hilar nebyl jaksi stále spokojen. Nakonec Vojta dostal geniální nápad: „Pane šéf, co kdybychom to zkusili z poslední galerie?“ Hilar souhlasil a byl spokojen, protože odtamtud se skutečně nesl Hospodínův hlas nejlépe a nejveleběji. Adam Stvořitel se tehdy hrál v parném létě, někdy počátkem července, kdy bylo horko až k zalknutí. Jaroslav Vojta stál připraven na svůj výstup s hlasnou troubou v podpaží, přitisknut ke zdi na stabilním místě poslední galerie. Na jednom ze sedadel na galerii hezky pochrupával jeden z návštěvníků a protože svým chrápáním už začal rušit, natáhl k němu Vojta nohu a několikrát mu kopl zespodu do sedadla. Marně! Chlap spal jako zabitý. Když přišla Vojtova narážka, přiložil hlasnou troubu k ústům a začal jak nejlépe dovedl: „Adame Stvořiteli!“ Odpověď mu byl strašlivý výkřik: „Ježíšmarjá!“ Jaroslav Vojta i přes šero v hledišti viděl, jak se ve vzduchu zatřepetaly mávající ruce, slyšel praskot sedadla a zahlédl i to, jak se poděšený návštěvník poroučí k zemi. V tu ránu se začal Vojta strašlivě smát a přesto, že si představoval ty nejtragičtější příhody, nebylo to nic platné. Smál se, smál a z „nebeských výšin“ se už podruhé neozvalo „Adame Stvořiteli!“ Zmohl se jenom na jakési blekotání, které vyvrcholilo velkým řehotem. V divadle nastalo zděšení, protože nikdo nevěděl, co se vlastně děje. Byla to velká ostuda a opona musela předčasně dolů. Vojta se mezitím dozvěděl od onoho chlapíka, že je z Hané, že si jen trochu zdřímnul a že se lekl v domnění, že je soudný den. Po příchodu do zákulisí mu Vydra s Karenem zle vyčinili, protože zkazil efektní závěr. Když jim však vypověděl celou příhodu, poznal, že se sami v duchu smějí.

Dokončení ze str. 1

— Kde v Praze hrájete?
— Využíváme možnosti vystupovat na dvou scénách — v Žižkovském divadle (tradiční kukátkový prostor) a v Juníor

ANEBDIVADLO

klubu Na Chmelnici (centrální prostor s různými modifikacemi). Zřejmě na naší práci je ovlivnění typem tzv. totálního divadla, jehož důsledkem je i to, že jsme výrazně divadlem autorským.

— Úspěchy?

— Pravidelně se zúčastňujeme řady přehlídek a festivalů (letos např. už počtvrté za sebou poděbradského FEMADU). V roce 1982 i letos jsme vyhráli pražskou přehlídku celovečerních her. V roce 1981 jsme byli na Mezinárodním festivalu malých divadel v Karlsruhe a letos v květnu jsme podnikli úspěšný zájezd do Francie a Španělska.

Vášnivá diskuse v klubu

Včera se poprvé sešli ve velkém sále Slávie divadelníci nabítní touhou něco zajímavého se dozvědět a zapojit se do diskuse o dosavadním průběhu 53. Jiráskova Hronova i o obecnějších problémech, které ze zatím zhlédnutých představení vyplývají.

Po stanovisku poroty k vodňanské inscenaci Markéty se rozpoutala až nečekaně vášnivá diskuse o představení, v níž si zástupci jednotlivých diskus-

ních klubů vyměňovali svá stanoviska, postihující nejen podstatné, ale někdy snad až trochu zbytečně okrajové problémy. Zajímavým příspěvkem se

ROZHOVOR S PŘEDSEDOU SČDO DR. MILANEM KYŠKOU

Rok českého divadla

Dokončení ze str. 2

bude pro nás účast na jedné z posledních generálních zkoušek v nové budově Národního divadla těsně před otevřením.

Od 11. června do 9. července probíhala v rámci Pražského

quadriennale zdařilá a úspěšná výstava amatérských scénografů v prostorách Vinohradského divadla v Praze.

V letošním roce se rovněž podařilo udělat první krok k uskutečnění dlouholetého snu amatérských divadelníků: Vytvořit muzeum ochotnického divadla. Zatím byl vypracován statut a po připomínkách v ÚV SČDO je připraven k další opo-

● A co dál? Domníváte se, že Rok českého divadla je určitým mezníkem, který udá amatérskému divadlu další orientaci?

„Mezníkem? Spíše konfrontací současného stavu a zaostřením úhlu pohledu na amatérské divadelnictví, vyjasnění dalších možností. Čeká nás především práce. A doufám, že tato práce bude pro zvýšení úrovně amatérského divadla stále přínosnější.“

k práci Šupiny na této inscenaci vyjádřil její režisér František Zborník.

Vzhledem k délce a vášnivosti diskuse na obecnější témata téměř nedošlo, pouze v závěru pohovořil Jan Dušek o funkci scénografické složky představení, o jejím začlenění do inscenace.

Škoda, že této zajímavé otázce, s níž se amatéři často a ne vždy s úspěchem potýkají, bylo věnováno tak málo času. Snad se podaří v závěrečném společném diskusním klubu zajímavým a potřebným tématům (jejichž návrhy si mají divadelníci v jednotlivých klubech připravit) dát větší prostor než včera. I když bude určitě ubíhat rychleji než bude třeba.

Z MISTRA HOLIČSKÉHO mistrem štětce

Na 49 obrazů Karla Šafáře z Náchoda, které jsou umístěny ve výstavní hale v I. patře Jiráskova divadla v Hronově, se během konání 53. JH můžete podívat denně od 10.00 do 12.00 h. a od 13.00 do 17.00 hod. Tuto výstavu Hronovský kraj v kresbách a obrazech Karla Šafáře uspořádal Spojený závodní klub ROH Mistra Aloise Jiráského a pro návštěvníky JH bude jistě vítanou příležitostí ke zpestření pobytu.

Půvabné chaloupky, krajinky a hronovská zákoutí 70. letého malíře, který se pro svoji zálibu stal dvojnásobným mistrem, nejenom mistrem holičským, což je jeho bývalé povolání ale i mistrem štětce, získaly své příznivce jak v řadách zdejších rodáků, ale i přespolních návštěvníků. Mezi jeho obrazy neschází ani pohled na Jiráskovo divadlo, který jistě získá srdce leč kterého ochotníka.

Starého pána můžete v okolí zahlédnout s malířskými potřebami, neboť denně, je-li hezky, vychází do přírody, za svými motivy pro budoucí obrazy. (A dozvěděli jsme se, že v posledních dnech jeho kroky směřují na blízká Studýnka.) A tak Karla Šafáře zastihnete doma jen večer.

A paní Marie Macková, která vás ochotně provede výstavou nám ještě sdělila, že některé z autorových obrazů jsou i prodejné.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 53. JH

9.00 Pohovor odborné komise s DS Praha	Klub JD
9.00 Diskusní kluby	ZŠ
13.30 Schůze OŠ	Klub JD
14.00 Beseda s P. Horou o ND	Klub JD
16.30 DS Gottwaldov - Krásná Františka	JD
16.30 Koncert: Proxima NKS Náchod	park AJ
19.30 DS Lipt. Hrádek - Plně vrecka peňazí	JD
21.00 Taneční zábava	Slávie
21.15 Film: Poslední leč	park AJ

Nasbíráno na schodech (divadelních)

Kuře na rožni

E. K. Brno

Karlovarské představení mě nadchlo hlavně vyrovnaností hereckého kolektivu, který velice zdárně zvládl poetiku Šotolova textu. Snad bych někde přece jen rýcnul.

J. H. Bratislava

Zaujímavá inscenácia a bola pre mňa príjemným prekvapením na tohtoročnom Hronove. Nezaškodilo by trochu skrátiť.

J. Š. Praha

Vidím v tomto představení další umělecký pokrok práce ambiciózního amatérského souboru, který každým rokem jde obtížnější cestou, nutící jak diváky, tak ochotníky samy k přemýšlení o tom, co je to v pravdě tvůrčí umělecká práce.

A. P. Praha

Kuře hledá, snaží se pochopit. I já hledám, — snažím se! Ale přesto — cesta je krásná věc.

J. B. Olomouc

Líbila se mi scéna. Úžasně jednoduchá, praktická, čitelná.

Slaměný klobouk

A. B. České Budějovice

Je to moc dobré, že Helenka zaplnila konečně po letech vakuum. Dlouho jsme postrádali písničky, tanec a dobrou legraci. To je snad taky kus divadla, ne?

L. Š., A. P. Praha

Rád bych se zeptal: Čemu se to smějeme... No hlavně, že Helenka je ráda.

Z. Z. Hronov

Představení bylo pro mne velice příjemným osvěžením v tomto divadelním maratonu, mělo rytmus. Můžu jenom závidět každému režisérovi, který ve svém kolektivu má tolik hereckých pohybových a hlasových talentů. Málokdy je tolik herců — zpěváků!

I. H. Jihlava

Velice pěkné a čisté přestavení, výborná výprava, perfektní hlasová i pohybová stránka, vyrovnané výkony. Výborně jsem se bavila, odpočinula si. Ovšem, Wericha jsem z toho necítila.

R. L. Pardubice

Poprvé jsem zažila výborné vyvážené reproduované hudby, živého zpěvu i zpěvu na mikrofon, což bývá častým problémem amatérských i profesionálních herců.